

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 13CoP/75/2024
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3123205774
Dátum vydania rozhodnutia: 23. 05. 2024
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Zuzana Štolcová
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2024:3123205774.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Žiline, ako súd odvolací, v senáte zloženom z predsedníčky senátu Mgr. Zuzany Štolcovej a členov senátu JUDr. Márie Dubcovej, JUDr. Jána Burika, vo veci starostlivosti súdu o maloletého A. A., nar. XX.XX.XXXX, bytom u matky, v konaní zastúpeného kolíznym a procesným opatrovníkom Úradom práce, sociálnych vecí a rodiny Trenčín, pracovisko Ilava, dieťa rodičov: matky B. C. A., C. D., štátnej občianky Slovenskej republiky, trvale bytom E., F. G. XXX/X, zastúpenej právnu zástupkyňou JUDr. Soňou Suchánovou, advokátkou, so sídlom v Trenčíne, Námestie sv. Anny 7269/20B a otca A. A., štátneho občana Slovenskej republiky, trvale bytom E., H. XXXX/XXX, zastúpeného právnu zástupkyňou JUDr. Ing. Vierou Kolačanskou, advokátkou, so sídlom v Trenčíne, Nám. sv. Anny 7269/20A, o návrhu matky na zvýšenie vyživovacej povinnosti otca k maloletému dieťaťu, o odvolaní otca proti rozsudku Okresného súdu Trenčín č.k. 34P/106/2023-84 zo dňa 06. decembra 2023, takto

rozhodol:

Rozsudok Okresného súdu Trenčín č.k. 34P/106/2023-84 zo dňa 06. decembra 2023 potvrdzuje.

Žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov odvolacieho konania.

odôvodnenie:

1. Napadnutým rozsudkom okresným súd v poradí prvým výrokom zvýšil vyživovaciu povinnosť otca k maloletému A. A., nar. XX.XX.XXXX, z doterajšej sumy 170,- Eur mesačne na sumu vo výške 400,- Eur mesačne, s účinnosťou od 20.07.2023, ktoré je otec povinný prispievať k rukám matky, vždy do 15-teho dňa v mesiaci vopred. V poradí druhým výrokom dlh otca na zameškanom zvýšenom výživnom pre maloletého A. za obdobie od 20.07.2023 do 30.11.2023 vo výške 1 009,- Eur otcovi povolil splácať v splátkach po 28,- Eur mesačne, spolu s bežným výživným k rukám matky, až do úplného vyrovnania dlhu s tým, že omeškanie s plnením jednej splátky má za následok zročnosť celého plnenia. V poradí tretím výrokom zmenil vo výrokovej časti o úprave vyživovacej povinnosti rozsudok Okresného súdu Trenčín zo dňa 12.10.2016, č.k. 34P/58/2016-102. O nároku na náhradu trov prvoinštančného konania rozhodol v poradí štvrtým výrokom tak, že žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov konania.

2. V odôvodnení napadnutého rozsudku okresný súd v odseku 1. poukázal na návrh matky maloletého dieťaťa, ktorým sa domáhala zvýšenia vyživovacej povinnosti otca k maloletému A. z doterajšej sumy 170,- Eur mesačne na sumu 480,- Eur mesačne s účinnosťou od podania návrhu s tým, že na pojednávaní uviedla, že by bola ochotná sa dohodnúť na výživnom minimálne 400,- Eur mesačne a jeho zdôvodnenie, v odseku 2. na vyjadrenie otca, ktorý uznal zmenu pomerov od poslednej úpravy výživného a súhlasil so zvýšením výživného najprv na sumu 300,- Eur mesačne, potom uviedol, že by bol ochotný sa dohodnúť na výživnom 330,- Eur mesačne s tým, že vyššie výživné si nemôže dovoliť a jeho dôvody,

v odseku 3. na vyjadrenie kolízneho opatrovníka, ktorý poukázal na dôvodnosť zvýšenia výživného a priklonil sa k určeniu výživného v sume 360,- až 380,- Eur mesačne.

3. V odsekoch 4. až 11. okresný súd uviedol rozsah vykonaného dokazovania, a to výsluchom účastníkov konania, oboznámením návrhu, rodného listu, potvrdením o príjme matky a otca, vyjadrením otca, zápisnicou z ISR, sobášnym listom otca, rodným listom dcéry otca, dokladmi o poistkách a výdavkoch na bývanie, dokladmi o platbách, rozhodnutím o prijatí dieťaťa otca do MŠ, o výdavkoch v MŠ, poštovým poukazom, potvrdenie o rodinných prídavkoch a daňovým priznaním manželky otca za rok 2022, dokladmi zo sociálnych sietí o činnosti manželky otca, dokladmi o výdavkoch matky, doklady o výdavkoch mal. A., obsahom pripojených spisov tamojšieho súdu sp.zn. 34P/58/2016, sp. zn. 32P/103/2022, rozvodovým rozsudkom manželky otca.

4. Okresný súd mal za zistené, že maloletý A. pochádza z manželského vzťahu jeho rodičov, ktorých manželstvo bolo rozvedené rozsudkom Okresného súdu Trenčín zo dňa 12.10.2016 č.k. 34P/58/2016-102, právoplatným dňa 20.12.2016 a maloletý A. bol na čas po rozvode zverený do osobnej starostlivosti matky a otcovi bola určená vyživovacia povinnosť vo výške 170,- Eur mesačne. Súčasťou rozhodnutia o rozvode bola aj dohoda rodičov o úprave styku otca s maloletým. V čase poslednej úpravy výživného mal maloletý A. 3 a 1 roka a navštevoval materskú školu, kde školné predstavovalo 12,- Eur mesačne a stravné 25,- Eur mesačne, nenavštevoval žiadne záujmové krúžky, býval častejšie chorý, užíval lieky na posilnenie imunity a vitamíny v sume cca 15,- Eur mesačne. Matka mu platila aj stavebné sporenie 110,- Eur mesačne. V tom čase matka maloletého bola zamestnaná ako učiteľka s priemerným čistým mesačným príjmom vo výške 629,10 Eur a poberala prídavky na dieťa 23,52 Eur mesačne, nemala iné vyživovacie povinnosti. Otec maloletého bol od 05.09.2016 zamestnaný ako údržbár s mzdovým dojednaním podľa pracovnej zmluvy 380,-Eur brutto mesačne, pričom predpokladal zárobok z uvedeného pracovného pomeru cca 400,-Eur mesačne. Okrem toho od 28.09.2016 pracoval aj na dohodu o vykonaní práce v kamenárstve s dojednanou odmenou 2,35 Eur/hodinu a predpokladal, že z tejto práce na dohodu bude zarábať cca 200,- Eur mesačne. Otcovi bol od 01.09.2016 priznaný výsluhový dôchodok vo výške 119,82 Eur mesačne, ktorý mu mal byť po zdanení poukazovaný v sume 97,06 Eur mesačne po dobu jedného roka. Predtým bol otec maloletého od 02/2010 do 31.08.2016 zamestnaný v služobnom pomere v polícii, kde podľa potvrdenia bývalého zamestnávateľa dosahoval priemerný čistý mesačný príjem zisťovaný z obdobia od 09/2015 do 08/2016 vo výške 1 346,26 Eur. Z oznámenia Úradu sociálneho zabezpečenia bolo zistené, že služobný pomer otca maloletého skončil dňa 31.08.2016 uvoľnením zo štátnej služby na základe písomnej žiadosti menovaného a od 01.09.2016 mu bol priznaný vyššie uvedený výsluhový dôchodok po dobu jedného roka a bolo mu priznané odchodné po zdanení v sume 1 764,59 Eur. Okrem maloletého A. nemal otec iné vyživovacie povinnosti. Otec maloletého vtedy uvádzal, že je v prebiehajúcom výberovom konaní za príslušníka ZVJS, prípadne, že by od 01/2017 mohol nastúpiť v sklade, kde v minulosti pracoval. Rodičia maloletého mali vtedy v spoluvlastníctve 3-izbový byt, v ktorom bývali obaja a náklady bývania v byte vo výške 200,- Eur hradila matka maloletého a spoločný hypotekárny úver platil po 200,- Eur mesačne otec maloletého. Napriek vyjadreniam otca o jeho nízkom príjme, pri určovaní výživného okresný súd vychádzal z jeho predchádzajúceho príjmu 1 346,26 Eur mesačne netto, ktorý predtým otec dosahoval a vzdal sa ho ukončením služobného pomeru na svoju žiadosť.

5. Okresný súd v odsekoch 6. až 8. odôvodnenia napadnutého rozsudku uviedol, že po rozvode sa otec stretával s maloletým častejšie a po dlhšiu dobu oproti dohode dohodli v rozvodovom rozsudku, preto sa návrhom zo dňa 26.08.2019 domáhal rozšírenia úpravy styku, s ktorým matka nesúhlasila a uznesením tamojšieho súdu zo dňa 16.09.2020 č.k. 34P/164/2019-39 bolo konanie na základe späťvzatia návrhu zastavené. Ďalej uviedol, že návrhom zo dňa 16.10.2019 sa matka domáhala zvýšenia vyživovacej povinnosti otca k maloletému, ktorý vzala späť a uznesením tamojšieho súdu zo dňa 06.10.2020 č.k. 34P/205/2019-42 bolo konanie zastavené. Otec podaniami z r. 2021 poukazoval na problematiku jeho styku s maloletým od času, kedy si našiel novú priateľku, podal aj návrh na výkon rozhodnutia (sp.zn. 32Em/3/2021) a návrh na neodkladné opatrenie (35P/73/2021). Návrhom zo dňa 26.09.2022 sa matka domáhala, aby styk otca s maloletým nebol súdne upravený s odôvodnením, že maloletý sa odmieta s otcom stretávať, pričom poukázala na to, že v rámci konania o výkon rozhodnutia sa realizovalo aj psychologické poradenstvo v CDR, pričom maloletý sa naďalej odmieta s otcom stretávať a chodiť k nemu na pobyty. Rozsudkom tamojšieho súdu zo dňa 12.01.2023 č.k. 32P/103/2022-44 bola schválená rodičovská dohoda, ktorou sa rodičia dohodli, že styk otca s maloletým sa neupravuje.

6. Okresný súd v odseku 9. odôvodnenia napadnutého rozsudku popísal zistenia, podľa ktorých maloletý A. býva s matkou a s otcom sa nestretáva, podľa otca z dôvodu, že je ovplyvnený matkou a starou matkou. Otec určené výživné platí riadne, nad rámec mu už neprispieva, pretože keď mu aj kedysi kupoval darčeky a pod., maloletý si po ne ani neprišiel, alebo mal výhrady. V súčasnosti má maloletý A. 10 a 3 rokov a je žiakom 5. ročníka ZŠ, navštevuje športovú hokejovú triedu. Stravuje sa v školskej jedálni s režijným mesačným poplatkom 6,- Eur, navštevuje kožnú ambulanciu a používa krémy na akné v hodnote 10,- Eur polročne, náklady na mobil má 12,- Eur mesačne. Maloletý má vysoké výdavky s jeho záujmovou športovou činnosťou, nakoľko už tretí rok chodí na hokej. Je členom hokejového klubu s mesačným poplatkom 35,- Eur. Chodí aj na tréningy do fitness s mesačnými nákladmi 195,- Eur (permanenka 35,- Eur + 2 x týždenne tréner), tiež na hokejový trenážer skatemill v Nemšovej s poplatkom 176,- Eur mesačne a aj s ostatnými deťmi chodia aj súkromne na ľad v týždni mimo tréningov, čo ho stojí 65,- Eur mesačne. Výdavky na hokejovú výstroj má: holene 105,- Eur, vesta 149,- Eur, lakty 85,- Eur, nohavice 135,- Eur, prilba 269,- Eur, hokejka 105,- Eur (potrebuje 2 ks), hokejbalová hokejka 30,- Eur, korčule 439,- Eur, rukavice 105,- Eur, nákrčník 27,- Eur, šticne 30,- Eur, šnúrky 5,56 Eur, hokejová taška 100,- Eur, nohavice so suspenzorom 73,- Eur, ribano 50,- Eur, hokejové ponožky 20,- Eur, grip na hokejku 7,- Eur, páska na hokejku 5,- Eur, čelenka 9,- Eur, švihadlo 10,- Eur, hokejová fľaša 6,- Eur, termoobal na fľašu 15,- Eur, dres na tréning 25,- Eur, tepláková súprava klubová 50,-Eur, klubové tričko 12,- Eur, klubová čiapka 12,- Eur, klubová šiltovka 15,- Eur, klubová zimná čiapka 20,- Eur, na letnú prípravu kolieskovej korčule 150,- Eur, bicykel 500,- Eur, brúsenie korčúľ 20,- Eur mesačne. Maloletý chodí v lete na hokejové kempy, čo v roku 2023 za tri kempy stálo spolu 1 600,- Eur. Cestovné výdavky maloletého do školy, na tréningy a zápasy matka vyčísliła 120,- Eur mesačne a pri niektorých zápasoch (niekedy aj do zahraničia) si musia platiť aj nocľah. Matka maloletého uviedla, že platí synovi sporenie, ktoré v písomnom návrhu uviedla v sume 80,- Eur mesačne a na pojednávaní v sume 120,- Eur mesačne. Maloletý má ďalšie bežné výdavky primerané jeho veku.

7. V odseku 10. odôvodnenia napadnutého rozsudku okresný súd uviedol, že matka maloletého je rozvedená, býva v domácnosti len so synom v jej 3-izbovom byte, kde náklady bývania predstavujú 289,- Eur mesačne a spláca hypotekárny úver po 266,36 Eur mesačne. Je zamestnaná ako učiteľka ZŠ s priemerným čistým mesačným príjmom podľa potvrdenia jej zamestnávateľa zisťovaným z obdobia od 07/2022 do 09/2023 vo výške 1 376,90 Eur vrátane daňového bonusu a poberá prídavky na dieťa 60,- Eur mesačne. Okrem maloletého A. nemá iné vyživovacie povinnosti. Používa auto zn. Ford Fiesta r.v. 2011, ktoré má požičané od jej matky.

8. Okresný súd odseku 11. odôvodnenia napadnutého rozsudku uviedol zistenia, podľa ktorých otec maloletého je ženatý, býva v spoločnej domácnosti s manželkou, ich spoločnou 3-ročnou dcérou a so synom manželky z jej predchádzajúceho vzťahu. Bývajú v rodinnom dome, ktorý majú s manželkou v BSM a ich náklady bývania predstavujú 235,- Eur mesačne + internet, TV a telefóny 83,- Eur mesačne + voda 120,- Eur ročne + nepravidelné výdavky na revízie kotla a komína 120,- Eur ročne + odvoz odpadu 13,- Eur mesačne a otec spláca hypotekárny úver 502,- Eur mesačne, ktoré všetky výdavky platí on. Platí ich spoločnú poisťku 37,75 Eur mesačne a svoju poisťku 57,- Eur mesačne. Otec maloletého pracuje ako policajt s priemerným čistým mesačným príjmom podľa potvrdenia jeho zamestnávateľa zisťovaným z obdobia od 07/2022 do 09/2023 vo výške 2 635,50 Eur a poberá daňový bonus na dcéru 140,- Eur mesačne. Okrem maloletého A. má ešte vyživovaciu povinnosť k maloletej dcére I. A., nar. v XX/XXXX, pochádzajúcej z jeho terajšieho manželstva. Jeho manželka má svoje auto a on používa auto zn. Škoda Octavia r.v. 2005 požičané od jeho sestry, a preto znáša náklady s ním spojené. Cestovné výdavky vyčíslił 400,-Eur mesačne, keďže aj 10 x mesačne chodí pracovne do Bratislavy. Manželka otca je živnostníčka v oblasti masérstva, pričom otec uviedol, že pracovať začala po rodičovskej dovolenke od leta 2023, a že zarobí len na pokrytie základných výdavkov a stravy, pričom matka maloletého uviedla a dokladovala, že manželka otca pracuje už od leta 2022 a mala by sa podľa nej tiež podieľať na výdavkoch ich domácnosti.

9. Okresný súd po vykonanom dokazovaní aplikoval § 62 ods. 1 až 5 , § 75 ods. 1, § 77 ods. 1, § 78 ods. 1 veta prvá, ods. 2 a 3 Zákona o rodine v spojení s § 217 ods. 2, § 234 ods. 2 CSP a dospel k záveru, že návrh matky na zvýšenie výživného je dôvodný, hoci nie až v takom rozsahu, ako pôvodne matka navrhovala.

10. V odseku 16. odôvodnenia napadnutého rozsudku okresný súd skonštatoval, že od poslednej úpravy výživného pred 7 rokmi došlo k zmene pomerov ako na strane účastníkov konania, tak i objektívne

rastom životných nákladov a prešla dlhá doba. K podstatnej zmene pomerov došlo na strane maloletého A., ktorý je vekovo podstatne starší a prirodzene sa zvýšili jeho výdavky. Zatiaľ čo v čase poslednej úpravy výživného mal maloletý len 3 roky a navštevoval MŠ, v súčasnosti už má maloletý necelých 11 rokov a je žiakom 5.ročníka základnej školy, teda druhého stupňa ZŠ a venuje sa finančne náročnej športovej záujmovej činnosti. Na strane maloletého medzičasom došlo k viacerým zmenám pomerov, a to najprv nástup na prvý stupeň ZŠ a potom aj prestup na druhý stupeň ZŠ. Je zrejmé, že s jeho zvyšujúcim vekom sa zvýšili i jeho bežné výdavky, ale jeho výdavky sa podstatne zvýšili najmä v súvislosti s jeho hokejovou záujmovou činnosťou, ktorú matka vyčíslila sumou 471,-Eur mesačne za všetky tréningy a ľad, a to bez výdavkov na hokejovú výstroj. Teda maloletý má ďalšie výdavky na finančne náročnú hokejovú výstroj, cestovné výdavky a pod..

11. Okresný súd zhodnotil, že k čiastočnej zmene pomerov došlo aj na strane matky dieťaťa, ktorá síce stále rovnako pracuje ako učiteľka ZŠ, ale od poslednej úpravy výživného sa jej príjem zvýšil, keďže predtým jej priemerný čistý mesačný príjem predstavoval 629,10 Eur mesačne a jej súčasný priemerný čistý mesačný príjem predstavuje 1 377,- Eur, t.j. na jej strane došlo k 2,19 násobnému zvýšeniu príjmových pomerov. Súčasne sa jej ale zvýšili výdavky v súvislosti s nákladmi bývania, ktoré znáša sama a sama spláca aj hypotekárny úver. Počet vyživovacích povinností sa jej nezmenil.

12. Podľa okresného súdu k podstatnej zmene pomerov došlo aj na strane otca dieťaťa, ktorý sa znovu oženil a pribudla mu vyživovacia povinnosť k maloletej dcére I. a tiež sa mu podstatne zvýšili jeho príjmové pomery. V čase poslednej úpravy výživného súd aplikujúc zásadu potenciality príjmu, vychádzal z príjmu otca vo výške 1 346,- Eur mesačne netto, ktorého sa otec vzdal ukončením jeho služobného pomeru na jeho žiadosť. V súčasnosti otec dosahuje priemerný čistý mesačný príjem 2 635,50 Eur, t.j. na jeho strane došlo k 1,96 násobnému zvýšeniu zárobkových pomerov a má vyživovaciu povinnosť k dvom maloletým deťom.

13. S poukazom na zistený skutkový stav, zistené zmeny pomerov, odstup času od poslednej úpravy výživného, schopnosti a možnosti oboch rodičov, vek a odôvodnené potreby dieťaťa, okresný súd rozhodol o zvýšení vyživovacej povinnosti otca k maloletému z doterajšej sumy 170,- Eur mesačne na sumu 400,- Eur mesačne, ktorú sumu považoval za zodpovedajúcu zistenej zmene pomerov a zistenému skutkovému stavu. Matka dieťaťa, ktorá pôvodne s poukazom na vysoké výdavky dieťaťa v súvislosti s jeho záujmovou hokejovou činnosťou navrhovala vyššie výživné, bola ochotná sa dohodnúť na uvedenej sume výživného 400,- Eur mesačne, s ktorou sumou výživného otec dieťaťa nesúhlasil s odôvodnením, že uvedené výživné nie je v jeho schopnostiach a možnostiach, keďže zarába 2 300,- až 2 400,-Eur mesačne, má ešte ďalšiu vyživovaciu povinnosť k maloletej dcére Linde, má vysoké výdavky na domácnosť, v ktorej býva s jeho terajšou manželkou, ich spoločnou dcérou a synom jeho manželky a spláca hypotekárny úver po 502,- Eur mesačne, platí náklady bývania 235,- Eur mesačne + voľu 120,- Eur ročne + revízie technických zariadení, telefóny, poisťky, má vysoké cestovné výdavky a pod..

14. Podľa okresného súdu napriek vysokým výdavkom otca dieťaťa, na ktoré poukazoval, je v jeho schopnostiach a možnostiach platiť určené výživné. Určené výživné sa vzhľadom na vek dieťaťa javí možno ako nadštandardnejšie, avšak u maloletého A., hoci má len 10 rokov, sú naozaj vysoké reálne výdavky, ktoré sú spojené najmä s jeho hokejovou záujmovou činnosťou. Je pravdou, že niektoré výdavky, napr. na súkromného fitness trénera alebo na súkromný ľad alebo hokejový trenažér skatemill sa javia ako nadštandardné, ale sú v záujme dieťaťa a jeho rozvoja a vzhľadom na príjmové pomery otca, ktorého priemerný čistý mesačný príjem predstavuje 2 635,- Eur, sú aj v jeho možnostiach. Je pravdou, že otec dieťaťa má vysoké výdavky na domácnosť, splácanie hypotekárneho úveru, bývanie a pod., ale otec žije v spoločnej domácnosti s manželkou, ktorá je alebo by mala byť zárobkovo činná tiež, aby sa aj ona v zodpovedajúcom rozsahu podieľala na ich spoločných výdavkoch domácnosti a ich spoločnom hypotekárnom úvere. Zdôraznil, že výživné pre maloleté dieťa má prednosť pred inými, ako nevyhnutnými výdavkami povinného rodiča a pokiaľ je otec dieťaťa schopný a ochotný sám platiť aj za jeho manželku vysoké náklady ich spoločného úveru a domácnosti, musí byť predovšetkým schopný platiť výživné pre jeho maloletého syna, ktoré je aj reálne spotrebované. Podľa okresného súdu nebolo by spravodlivé voči maloletému A., aby bol ukrátený na výživnom z dôvodu, že otec sám hradí náklady jeho domácnosti, na ktorých by sa mala podieľať aj jeho manželka. Pokiaľ manželka otca nedosahuje dostatočné príjmy z jej živnostenskej činnosti, aby sa aj ona v zodpovedajúcom rozsahu podieľala na nákladoch ich domácnosti, ako to tvrdí otec maloletého, nič jej nebráni nájsť si inú prácu, pretože to nemôže byť na úkor maloletého A..

15. Z vyššie uvedených dôvodov, odstup času od poslednej úpravy výživného, reálne výdavky dieťaťa a schopnosti a možnosti rodičov okresný súd výživné zvýšil z doterajšej sumy 170,- Eur mesačne na sumu 400,- Eur mesačne.

16. V súlade s § 77 Zákona o rodine a v zmysle návrhu matky okresný súd zvýšil výživné s účinnosťou od 20.07.2023, teda od podania návrhu. V súvislosti so zvýšením vyživovacej povinnosti otca k maloletému A. vznikol otcovi dlh na zameškanom zvýšenom výživnom za obdobie od 20.07.2023 do 30.11.2023 vo výške 1 009,- Eur (12 dní v 07/2023 á 7,419 Eur + 4 mesiace á 230,- Eur), ktorú sumu povolil otcovi splácať v splátkach po 28,- Eur mesačne tak, aby dlh bol splatený v priebehu 3 rokov, pod následkom straty výhody splátok.

17. V zmysle § 58 v spojení s § 52 CMP okresný súd rozhodol, že žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov konania.

18. Proti tomuto rozsudku, a to výrokom I. a II. (zvýšenie vyživovacej povinnosti a zročné výživné) v zákonnej lehote podal odvolanie otec maloletého dieťaťa prostredníctvom právnej zástupkyne, z dôvodov podľa § 365 ods. 1 písm. f), g) a h) CSP (č.l. 90 – 91 spisu). Mal za to, že konajúci súd zistené a zabezpečené dôkazy nesprávne vyhodnotil a na základe takto vyhodnoteného skutkového stavu rozhodol spôsobom, ktorý výrazne zasahuje do majetkovej sféry otca dieťaťa a zabezpečovania potrieb jeho novej rodiny. Poukázal na zistenia uvedené okresným súdom v odseku 11. rozsudku a namietal, že okresný súd pri určovaní výšky vyživovacej povinnosti nedôvodne a nesprávne vychádzal z vyššieho príjmu (2 635,- Eur), ako reálne otec dosahuje. S odôvodnením uvedeným v odseku 17. rozsudku sa otec nestotožnil, pretože podľa jeho názoru nie je možné a štandardné brať ako normálny výdavok napr. výdavok na súkromného fitnestrénera, či hokejový trenažér pre 10 ročné dieťa, ktoré nerobí vrcholový šport. Podľa otca okresný súd nezohľadnil rodinné prídavky, ktoré poberá matka maloletého v sume 60,- Eur mesačne, a ktoré tiež slúžia na čiastočnú úhradu potrieb dieťaťa, keď aj podľa rozhodovacej praxe súdov sa má prihliadať na to, že aj z tejto štátnej dávky majú byť hradené potreby dieťaťa (NS SR R 65/2018). To, že sa otec so synom nestýka, mu nemôže byť dávané za vinu, nakoľko vyvinul všetko úsilie na riešenie jeho stretávania sa s maloletým a jeho starostlivosť o neho, pričom uvedené nebolo možné dosiahnuť ani v súdnom konaní, keďže maloletý žijúci s matkou a jej rodičmi stretnutia s otcom odmietal, aj keď sa medzi rodičom a dieťaťom neudialo nič, čo by dieťa malo viesť k takémuto postoju. Z uvedeného dôvodu si aj matka dieťaťa musí byť vedomá väčšej záťaže, ako časovej, tak i finančnej a tento stav by nemal byť hodnotený v neprospech otca dieťaťa. Maloletý dokonca ani otcovi neodpovedá na správy, kedy sa otec aj dopytuje, či niečo nepotrebuje. Otec dieťaťa s rodinou nežije nadštandardným spôsobom života, spláca pôžičku – hypotéku za dom, ktorým si zabezpečil bývanie pre seba a svoju rodinu. Jeho súčasná manželka prispieva na zabezpečovanie potrieb rodiny podľa svojich možností, pričom ona sama má ďalšiu vyživovaciu povinnosť k mal. synovi – stredoškólakovi. Otec maloletého si vyživovaciu povinnosť k synovi A. riadne plní aj plniť chce, aj keď so synom nebýva a nestretáva sa s ním, nie však preto, že by nechcel, alebo nemal záujem. Určenie výživného pre maloletého A. (v odôvodnení odvolania zrejmom nesprávnosťou uvedené mal. J. – pozn. krajského súdu) považoval za neprimerane vysoké aj z toho dôvodu, že maloletý má len 10 rokov, v priebehu plynutia času ešte nastanú ďalšie obdobia odôvodňujúce zvýšenie vyživovacej povinnosti vzhľadom k veku a potrebám dieťaťa, pričom ďalší nárast výživného (aj zákonný) bude vzhľadom na príjmové pomery bežného rodiča neúnosný. Navrhol rozsudok súdu prvej inštancie zmeniť a zvýšiť výživné na mal. A. na sumu 330,- Eur mesačne.

19. Postupom okresného súdu, a to podaním zo dňa 19.02.2024, bolo odvolanie doručené matke a kolíznemu opatrovníkovi s možnosťou sa k nemu v lehote 10 dní písomne vyjadriť. Kolízny opatrovník sa k odvolaniu nevyjadril.

20. K doručenému odvolaniu otca sa písomne vyjadrila matka prostredníctvom právnej zástupkyne v podaní zo dňa 11.03.2024 (č.l. 97 – 99 spisu). Rozsudok okresného súdu považovala za správny, spravodlivý, v záujme mal. A. a žiadala ho potvrdiť. K tvrdeniu otca, že výlučne sám uhrádza všetky výdavky na bývanie a výlučne sám spláca solidárnu hypotéku manželov v sume 502,- Eur, citovala z odseku 17. odôvodnenia napadnutého rozsudku s poukazom na to, že manželka otca dieťaťa požíva všetky výhody a benefity v rámci bezpodielového spoluvlastníctva rodinného domu s pozemkami, súčasne je spoludlžníkom solidárneho dlhu hypotéky, užíva všetky výhody bývania v tejto nehnuteľnosti, spotrebúva energiu nie len pre seba, ale aj pre svojho syna z predchádzajúceho vzťahu, ktorého nie

je otec v tomto konaní povinný vyživovať a súčasne sa žiadnou mierou nepodieľa na výdavkoch na bývanie a spoločnej hypotéke. Otcom prezentované výdavky nemajú prednosť pred výživným. Ak otec žije aj syna manželky, tak táto skutočnosť svedčí o tom, čo zárobkové a majetkové pomery dovoľujú. Bolo preukázané, že manželka otca dieťaťa pracuje, že na sociálnych sieťach sa prezentuje svojou prácou, ktorú vykonáva, za týmto účelom si prenajíma aj obchodné priestory. Javí sa teda ako nelogické tvrdenie otca, že nedosahuje žiaden príjem a nepodieľa sa ako dospelá pracujúca spolužijúca osoba na nákladoch na domácnosť a spoločnú hypotéku. Mal. dcéra otca dieťaťa a jeho manželky bola rodičmi predčasne, t.j. pred dosiahnutím troch rokov, umiestnená do predškolského zariadenia, nakoľko manželka otca išla pracovať a nemohla už vykonávať celodennú starostlivosť o maloletú. Od 29.01.2024 poskytuje manželka otca dokonca svoje služby ako masérka v nových priestoroch, poskytuje rôzne druhy masáží aj so zverejneným cenníkom. Poukázala na absurdnosť tvrdení otca, že manželka zarába len na nájom obchodných priestorov 280,- Eur mesačne a na odvody 284,- Eur a výdavky na syna manželky, ktorý je t.č. na strednej škole hradia spoločne oni dvaja ako rodina, lebo jeho biologický otec prispieva nepravidelne sumou 100,- Eur mesačne. Z týchto tvrdení možno vyvodit', že bývanie, stravu a potreby do školy, hygienické potreby a veci osobnej potreby hradí synovi manželky pomerne on a jeho manželka zaplatí zo svojho zárobku len prenájom svojich obchodných priestorov a svoje odvody štátu. Poukázala na obsah daňového priznania manželky otca za r. 2022, kde bol príjem vo výške 0,- Eur a daň z príjmu vo výške 0,- Eur, ktorý si protirečí so samotnou výpoveďou otca pred súdom, kde uviedol, že manželka niekedy zarobí za deň 50,- Eur a zarobí si mesačne takto na prenájom a odvody vo výške spolu v sume $280 + 284 = 564,-$ Eur. Pokiaľ otec napádal, že okresný súd vychádzal z nesprávneho priemerného príjmu otca pri výpočte výšky výživného, t.j. zo sumy 2 635,- Eur netto mesačne, tak podľa matky vychádzal správne z priemeru obdobia, ktoré predložil sám otec k nahliadnutiu ako listinný dôkaz, iné listinné dôkazy o výške príjmu zo strany otca súdu neboli predložené. Tvrdenie a výpočty otca, že zarába menej, ako preukázal, v iné ním tvrdené obdobia, sa nezakladajú na pravde. Ak otec uvádza, že zarába u totožného zamestnávateľa menej, ako uvádzal súdu prvej inštancie, svoje tvrdenia nepreukázal. V konaní pred okresným súdom bol preukázaný čistý priemerný príjem otca za kalendárny rok 2022 v sume 2 955,- Eur a konkrétne za obdobie od 07/2022 do 09/2023 v sume 2 635,50 Eur, t.j. príjem v čase vyhlásenia rozhodnutia súdom. Iné obdobia a príjmy po vyhlásení rozsudku, t.j. od 10/2023 doposiaľ neboli ani preukázané, ani zdokladované. V danom smere poukázala na každoročné odmeny štátnych zamestnancov ku koncu kalendárneho roka 11/2023 až 12/2023, ktoré v odvolaní otec aj priznal, avšak nezdokladoval ich výšku. Výšku odmien, ktorú otec uviedol bez dokladovania, poprela v celom rozsahu, nakoľko v totožnom roku pretým bola odmena otca od zamestnávateľa skutočne aj zdokladovaná, a to 5 596,19 Eur. Ďalej poukázala na Metodiku výpočtu výživného rodičov k deťom v SR, tzv. tabuľkové výživné, podľa ktorej by sa výživné od otca pre mal. A. malo pohybovať vo výške 16%, t.j. z príjmu 2 635,50 Eur v sume 421,68 Eur. Mal. A. už má 11 rokov a nie 10 rokov a ak otec v odvolaní tvrdil, že syn chodí na súkromný ľad, nejedná sa o súkromný ľad, ale chodí tam z klubu HK SPARTAK, ktorého je členom a kde chodia aj A. spoluhráči a ich tréner. Teraz v apríli 2024 pôjde mal. A. opäť na víkend do Jičína v Českej republike a na 2 dni do Trnavy na zápasy s klubom, rovnako tomu tak bolo aj v decembri 2023 a v januári 2024, kedy boli ako hokejový klub v Taliansku, kde dokonca vyhrali 1. miesto na medzinárodnom turnaji. Otec synovi neprispieva ničím naturálnym k výživnému, dokonca od otca nedostáva ani darčeky ani na narodeniny, meniny ani Vianoce, MDD a pod., otec sa so synom nestretáva. Ak otec poukazuje v odvolaní na rodinné prídavky v sume 60,- Eur, tak rovnako aj otec tieto poberá otec na svoju dcéru. Matka so synom chodili do CDR takmer rok, aby sa zlepšil vzťah otca so synom, čo CDR vyhodnotilo po roku sedení tým, že dieťa má z otca strach, cíti hnev a sklamanie a otec bol vyhodnotený ako pôvodca hádok. Otec si zrejme doposiaľ neuvedomil svoj podiel viny na danej situácii. Otec uvádza, že nežije nadštandardne, pritom si ale každý rok môžu dovoliť celá 4-členná rodina dovolenku v Turecku, čo nie je zrovna lacné. Matka pri svojom príjme a vyčíslených výdavkoch na mal. A. si takýto luxus dovoliť pre syna nemôže. K tvrdeniu otca, že výživné vo výške 400,- Eur je pre neho neúnosné, uviedla, že možno od neho spravodlivo žiadať, aby sa na výdavkoch na domácnosť a solidárnu hypotéku mala a mohla začať podieľať aj manželka otca dieťaťa, že otec by mal uprednostniť výživu mal. A. pred výživou syna svojej manželky, s ktorým zdieľa spoločnú domácnosť a v neposlednom rade by otec mohol prestať platiť výdavky, ktoré nie sú nevyhnutnými výdavkami a tieto finančné prostriedky by mohli pokryť sumu rozdielu 330,- Eur, ktoré v petite odvolania navrhuje otec a sumu 400,- Eur, ktorú určil súd prvej inštancie a ešte by otcovi aj finančné prostriedky zvýšili. Zároveň poukázala na celkové zlepšenie príjmových pomerov otca oproti poslednej úprave výživného, ale najmä na zlepšenie majetkových pomerov, kde otcovi od poslednej úpravy výživného pribudol rodinný dom s pozemkami a dve motorové vozidlá do bezpodielového spoluvlastníctva. Matka je na výdavky na bývanie

pre seba a syna sama, naproti tomu v domácnosti otca sú na to dve dospelé, zamestnané spolužijúce osoby, t.j. manželia.

21. Postupom okresného súdu, a to podaním zo dňa 20.03.2024, bolo vyjadrenie matky doručované otcovi prostredníctvom právnej zástupkyne a kolíznemu opatrovníkovi (doručenky na č.l. 107,108 spisu) s možnosťou sa k nemu v lehote 10 dní písomne vyjadriť, ktorú možnosť nevyužili.

22. Krajský súd v Žiline, ako súd odvolací (§ 34 CSP v spojení s § 2 ods. 1 CMP), po zistení, že odvolanie proti rozsudku súdu prvej inštancie bolo podané včas (§ 362 ods. 1 CSP v spojení s § 2 ods. 1 CMP) a smerovalo proti rozhodnutiam, ktoré možno napadnúť týmto opravným prostriedkom (§ 355 ods. 1 CSP v spojení s § 2 ods. 1 CMP), postupom bez nariadenia pojednávania za aplikácie § 385 ods. 1 CSP a contrario v spojení s § 2 ods. 1 CMP, ak nebolo potrebné zopakovať alebo doplniť dokazovanie a ani si to nevyžadoval dôležitý verejný záujem, preskúmal rozsudok súdu prvej inštancie v rozsahu podľa ust. § 65 CMP, § 66 CMP a za rešpektovania ustanovenia § 219 ods. 1, 3 CSP verejným vyhlásením rozsudku krajským súdom bol rozsudok súdu prvej inštancie potvrdený ako vecne správne rozhodnutie podľa ust. § 387 ods. 1 a 2 CSP. Rozhodnutie bolo prijaté hlasovaním v pomere hlasov 3:0.

23. K procesnému postupu krajského súdu, ktorý prejednal odvolanie podané otcom maloletého dieťaťa bez nariadenia pojednávania, sa poukazuje na uznesenie Krajského súdu v Žiline č.k. 13CoP/75/2024-112 zo dňa 02.05.2024, keď miesto a čas verejného vyhlásenia rozsudku bolo oznámené na úradnej tabuli Krajského súdu v Žiline v lehote najmenej 5 dní pred jeho vyhlásením, v zmysle vyššie uvedeného uznesenia krajského súdu dňa 03.05.2024 a na webovej stránke Krajského súdu v Žiline, na základe čoho boli splnené podmienky k verejnému vyhláseniu rozsudku krajským súdom.

24. Za rešpektovania ust. § 65, § 66 CMP krajský súd uvádza, že základom pre jeho konanie bolo odvolanie podané otcom proti rozsudku okresného súdu, ktorým bola otcovi zvýšená výživovacia povinnosť a určený nedoplatok na výživnom. Podstatou odvolania podaného otcom maloletého dieťaťa bolo namietanie, že zvýšené výživné 400,- Eur na maloleté dieťa nezodpovedá jeho majetkovým pomerom, príjmom, schopnostiam, možnostiam a výrazne zasahuje do jeho majetkovej sféry a zabezpečovania potrieb jeho novej rodiny.

25. Pokiaľ išlo o odvolanie otca a v ňom tvrdené skutočnosti, následné vyjadrenie matky, tak je potrebné uviesť, že na rozhodnutie krajského súdu, ako súdu odvolacieho, v zmysle podaného odvolania nebolo potrebné k uvádzaným skutočnostiam nariadiť pojednávanie, pretože bolo postačujúce, aby bolo odvolacím súdom rozhodnuté na základe celého obsahu spisového materiálu a v ňom doložených listín. Odvolateľ nevzniesol žiaden presvedčivý dôkaz potvrdzujúci, že iba ústna časť pojednávania, nasledujúca po výmene ich písomných podaní po rozhodnutí okresným súdom, by mohla zaručiť spravodlivé konanie (rozhodnutie Európskeho súdu pre ľudské práva zo dňa 25.04.2023 č. 64336/01 vo veci Lino Carlos Varela Assalino proti Portugalsku; rozsudok Najvyššieho súdu SR sp.zn. 5Cdo 218/2009, sp.zn. 3Cdo 51/2011, sp.zn. 3Cdo 186/2012, sp.zn. 7Cdo 56/2011).

26. Krajský súd primárne uvádza, že základom jeho rozhodnutia je aplikácia ust. § 387 ods. 2 CSP, pretože sa v celom rozsahu stotožňuje s napadnutým rozsudkom okresného súdu a jeho odôvodnením a v podrobnostiach na jeho závery odkazuje. Krajský súd nezistil relevantnosť odvolacích dôvodov otca maloletého dieťaťa, pretože okresný súd zákonne postupoval za aplikácie § 78 ods. 1 Zákona o rodine, keď pri rozhodovaní o zvýšení výživného na maloleté dieťa vyhodnocoval, či oproti predchádzajúcemu súdnemu rozhodnutiu došlo k podstatnej zmene pomerov. Okresný súd v odseku 5. odôvodnenia napadnutého rozsudku dôsledným spôsobom poukázal na pomery maloletého a otca ako povinného rodiča v čase predchádzajúceho súdneho rozhodnutia, keď rozsudkom Okresného súdu Trenčín č.k. 34P/58/2016-102 zo dňa 12.10.2016, právoplatným dňa 20.12.2016, bola určená výška výživného otcovi maloletého dieťaťa v sume 170,- Eur mesačne, v čase ktorého rozhodnutia mal maloletý A. 3,5 roka, navštevoval materskú školu, nenavštevoval záujmové krúžky, býval častejšie chorý a pomery v čase tohto súdneho rozhodnutia porovnal s pomermi k dátumu napadnutého rozsudku. Skutkové zistenia okresným súdom pri porovnaní pomerov, ktoré okresný súd vyjadril v odsekoch 9. a 16. odôvodnenia napadnutého rozsudku, boli vecne správne a krajský súd na ne v podrobnostiach odkazuje, pretože neboli zistené dôvody, pre ktoré by sa od týchto zistení mal na základe odvolania podaného otcom maloletého dieťaťa odchyliť.

27. Pri konštatovanej zmene pomerov oproti predchádzajúcemu súdnemu rozhodnutiu krajský súd zdôrazňuje to, že táto vychádza aj zo samotnej doby od posledného súdneho rozhodnutia o výške výživného. Predchádzajúcim súdnym rozhodnutím, právoplatným dňa 20.12.2016, bola určená výška výživného 100,- Eur mesačne, od ktorej poslednej úpravy výživného na maloleté dieťa do dátumu napadnutého rozsudku okresného súdu uplynula doba 7 rokov. Už len táto doba 7 rokov od posledného súdneho rozhodnutia dávala základ zmeny pomerov, t.j. bola opodstatňujúcou na zvýšenie výživného.

28. Nebolo možné vyhovieť odvolaniu otca maloletého, pretože okresný súd rešpektoval zákonné princípy pri stanovení výšky vyživovacej povinnosti, a to zmenu pomerov na strane maloletého dieťaťa, jeho odôvodnené potreby a schopnosti, možnosti povinného – otca maloletého dieťaťa. Ako už krajský súd uviedol vyššie, sama osebe doba 7 rokov, ktorá uplynula od predchádzajúceho súdneho rozhodnutia, bola relevantným dôvodom opodstatňujúcim novú úpravu výšky výživného zo strany otca ako povinného rodiča na výživu maloletého dieťaťa, ak miera odôvodnených potrieb maloletého v časovom horizonte 7 rokov s ohľadom aj na jeho záujmovú športovú činnosť sa zvýšila, čo okresný súd vzal do úvahy, s prihliadnutím aj na povinnosti otca.

29. Okresný súd v súvislosti s návrhom matky maloletého dieťaťa v potrebnom dostatočnom rozsahu vykonal dokazovanie, z ktorého vyvodil správne skutkové závery za aplikácie ust. § 62 ods. 1 až 5, § 75 ods. 1, § 78 ods. 1 Zákona o rodine. Okresný súd dokazovaním zisťoval pomery rodičov, tieto vyhodnocoval komplexne v spojení aj s vyhodnotením nákladov a ich výšky na maloleté dieťa. Okresný súd nielenže komplexne posudzoval zmenu pomerov obidvoch rodičov, ale pri správnom určení výšky vyživovacej povinnosti rodičov k maloleťmu dieťaťu dôsledne hodnotil aj náklady na maloleté dieťa, ktorá výška mesačných nákladov predstavuje vyčíslenie tak pravidelných aj nepravidelných platieb na maloleté dieťa, pričom náklady predstavujú aj všetky náklady potrebné na uspokojenie potrieb dieťaťa, medzi ktoré ako základné patrí bývanie, stravovanie, ošatenie, hygienické potreby a drogeria, zdravotná starostlivosť, školské potreby, náklady súvisiace s plnením školskej dochádzky, a zároveň aj náklady, u ktorých nastalo zvýšenie z titulu športovej záujmovej činnosti maloletého dieťaťa. Krajský súd zvyrazňuje aj to, že miera vyživovacej povinnosti rodičov k maloletým deťom nemusí byť rovnaká, je však nutné porovnať možnosti, schopnosti, majetkové a iné pomery oboch rodičov a zohľadniť osobnú starostlivosť o dieťa. Je to práve matka maloletého dieťaťa, ktorá výlučne sama intenzívne uskutočňuje výkon osobnej starostlivosti o dieťa, čo rovnako bolo nevyhnutné zohľadniť.

30. Pri zhodnotení schopností a možností obidvoch rodičov, okrem iných okolností, okresný súd vychádzal tak u matky, ako aj otca maloletého dieťaťa z priemerného mesačného čistého príjmu, ktorý postup nebol v rozpore s vykonanými dôkazmi, ako to namietal otec maloletého dieťaťa, ak podľa neho čistý príjem zistený okresným súdom v sume 2 635,50 Eur bol nesprávne vyjadrený, pokiaľ tvrdil, že jeho priemerný príjem za rok 2023 je vo výške 2 400,- Eur. Krajský súd konštatuje, že tento odvolací dôvod otca maloletého dieťaťa nemá oporu vo vykonaných dôkazoch, pretože bol to otec maloletého dieťaťa, ktorý do spisového materiálu predložil dňa 22.11.2023 listinu označenú „Potvrdenie o výške príjmu zamestnanca“ týkajúcu sa obdobia 01/2023 – 09/2023, podľa ktorého čistý priemerný mesačný príjem otca vrátane ND bol 2 422,36 Eur a bol poberateľom daňového bonusu v sume 140,- Eur mesačne (č.l. 36 spisu). Podľa doloženého dokladu na č.l. 57 spisu bola čistá priemerná mesačná mzda otca vrátane ND za obdobie 7/2022 – 12/2022 v sume 2 955,20 Eur mesačne a bol poberateľom daňového bonusu v sume 70,- Eur mesačne. Teda podľa otcom doložených dôkazov za obdobie od 07/2022 do 09/2023 jeho príjem predstavoval v priemere sumu 2 635,50 Eur a bol mu vyplatený daňový bonus (č.l. 57, 36 spisu). Ak z týchto otcom doložených potvrdení o výške príjmu ako dôkazov vykonaných pred okresným súdom, bolo v napadnutom rozsudku okresného súdu vychádzané s poukazom na odseky 11., 16., 17. odôvodnenia, tak nemohlo dôjsť k nesprávnym skutkovým zisteniam, ani k neúplnosti zisteného skutočného stavu veci. Krajský súd v tejto súvislosti poukazuje na obsah Zápisnice o súdnom pojednávaní zo dňa 06.12.2023 (č.l. 79 – 82 spisu), na ktorom právna zástupkyňa otca „...krátkou cestou predložila na nahliadnutie originál potvrdenia o výške príjmu zamestnanca za obdobie od 07/2022 do 12/2022 s ČPMP vrátane ND 2 955,20 Eur, brutto priemerná mesačná mzda za uvedené obdobie 4 407,- Eur. Boli prečítané mzdy za 07/2022 netto 2 122,58 Eur, za 08/2022 2 461,40 Eur, za 09/2022 2 093,38 Eur, za 10/2022 2 672,28 Eur, za 11/2022 5 596,19 Eur a za 12/2022 2 785,34 Eur“....., ktorý originál potvrdenia o príjme bol krátkou cestou vrátený otcovi. Krajský súd mal za preukázané, že kolízny opatrovník na pojednávaní konanom dňa 06.12.2023 odporučil určenie výživného v sume 360,- až 380,- Eur mesačne.

31. V súvislosti s tvrdenými výdavkami otca, ktoré okresný súd podrobne popísal v odseku 11. odôvodnenia napadnutého rozsudku, je potrebné súhlasiť so záverom okresného súdu v odsekoch 16. a 17. odôvodnenia, že matka je na výdavky spojené s bývaním, domácnosťou sama, oproti čomu otec žije v spoločnej domácnosti s manželkou, ktorá by mala byť zárobkovo činná, teda sa môže na výdavkoch podieľať spoločne, navyiac za stavu, že tieto spoločné náklady zahŕňajú aj starostlivosť o syna manželky. Vecne správne okresný súd apeloval na to, že výživné pre maloleté dieťa má prednosť pred inými ako nevyhnutnými výdavkami povinného rodiča a pokiaľ otec dieťaťa je sám schopný platiť náklady úveru, domácnosti, spoločné poisťky, výdavky s motorovými vozidlami, ako aj cestovné výdavky, tak prioritne je tu vyživovacia povinnosť tak vo vzťahu k A., ako aj maloletej dcére Linde, ktorá má prednosť pred ostatnými výdavkami. Vyživovacia povinnosť je základnou zákonnou primárnou povinnosťou, ak dieťa je výživou odkázané na rodiča a nemá možnosť samé sa živiť.

32. Okresný súd vzal do úvahy u otca maloletého dieťaťa i to, že mu pribudla vyživovacia povinnosť, v ktorej súvislosti je potrebné dodať, že ide o mladšie dieťa, u ktorého neboli konštatované zvýšené výdavky oproti výdavkom maloletého A.. Pokiaľ išlo o výdavky, potreby maloletého dieťaťa v súvislosti s jeho rastom a školou, tieto otec nespochybňoval, namietal výdavky súvisiace s jeho športovou záujmovou činnosťou. Napriek tomu, že vyššie výdavky na mal. A. sa týkajú hlavne jeho záujmovej činnosti, je i podľa názoru odvolacieho súdu otec povinný a je v jeho možnostiach na nich participovať, ak táto športová činnosť slúži len na prospech a rozvoj maloletého dieťaťa. Zvýrazňuje sa, že matka aj napriek nižšiemu príjmu v porovnaní s otcom a napriek tomu, že vykonáva osobnú starostlivosť o maloleté dieťa, bude musieť na uspokojenie jeho potrieb vynakladať aj finančné prostriedky nad rámec poskytovaných otcom, na čo môže slúžiť aj dávka poskytovaná štátom, a to rodinné prídavky.

33. Dodáva krajský súd, že pri určovaní výšky výživného bolo potrebné prihliadnuť i na to, že otec maloletého dieťaťa sa s maloletým A. nestretáva, na osobnej starostlivosti nijakým spôsobom neparticipuje, a preto nie je prípustné, aby matka, ktorá vykonáva každodennú osobnú starostlivosť o maloleté dieťa bez akejkoľvek súčinnosti zo strany druhého rodiča, a to otca maloletého dieťaťa, a to bez ohľadu na to, aké dôvody a aká situácia otca maloletého dieťaťa viedla k tomu, že sa s maloletým dieťaťom nestretáva, resp. bez ohľadu na to, že maloletý A. toto stretávanie odmieta, znášala prevažnú väčšinu nákladov na odôvodnené potreby maloletého dieťaťa, ku ktorým patrí aj športová aktivita.

34. Odvolací súd po preskúmaní spisového materiálu, podaní a vyjadrení rodičov, kolízneho opatrovníka dospel k záveru, že rozhodnutie súdu prvej inštancie je vecne a právne správne. Zdôrazňuje, že predmetné rozhodnutie nie je rozhodnutím v neprospech otca, ako to on vníma, ale je to rozhodnutie v prospech a v záujme maloletého dieťaťa, čo je prvoradé hľadisko, ktorým sa odvolací súd riadil pri posudzovaní danej veci.

35. Krajský súd konštatuje, že súd prvej inštancie posudzoval vec dôsledne, vykonané dokazovanie o pomeroch otca i matky a maloletého zodpovedá tomu, aby na jeho základe mohol byť súdom prvej inštancie vyslovený záver o zvýšení výživného na maloletého A.. Súd prvej inštancie dostatočne individualizoval celkovú aktuálnu situáciu otca, jeho pomery, príjmy, možnosti, schopnosti, rovnako sa zaoberal i stavom a zmenou pomerov na strane matky i maloletého, a komplexne vyhodnotil pomery účastníkov konania v porovnaní s predchádzajúcim rozhodnutím. Nemožno vyhodnotiť, že by súdom prvej inštancie stanovené výživné nezodpovedalo kritériám pre určenie výživného.

36. Krajský súd nezistil dôvody na zmenu napadnutého rozsudku okresného súdu, ani na jeho zrušenie a vrátenie okresnému súdu na ďalšie konanie, keďže v zhode so záverom okresného súdu má za to, že pri konštatovaní splnenia hmotnoprávnej podmienky zmeny pomerov bolo namieste určiť zvýšené výživné v sume 400,- Eur mesačne a pokiaľ ide o počiatok jej určenia, okresný súd vychádzal z ust. § 77 ods.1 Zákona o rodine a nedoplatok na zvýšenom výživnom správne ustálil po zohľadnení otcom plateného výživného na sumu 1 009,- Eur, vo vzťahu ku ktorému dlhu povolil splátky, a preto v odvolacom konaní rozsudok súdu prvej inštancie potvrdil ako vecne správne rozhodnutie podľa § 387 ods. 1, 2 CSP.

37. O trovách odvolacieho konania bolo rozhodnuté podľa § 396 ods. 1 CSP v spojení s § 52 CMP tak, že žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov odvolacieho konania, ak neboli zistené dôvody postupu pre iné rozhodnutie.

Poučenie:

Proti tomu rozsudku odvolanie nie je prípustné.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona; ak ide o rozhodnutie o výchove maloletých detí, návrh na súdny výkon rozhodnutia.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa.

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy.

Podľa ust. § 428 CSP v dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh).

Podľa ust. § 429 ods. 1 CSP dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom.

Podľa ust. § 429 ods. 2 CSP povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa.

Podľa ust. § 430 CSP rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania.

Podľa ust. § 420 CSP dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces.

Podľa ust. § 431 CSP dovolanie prípustné podľa § 420 možno odôvodniť iba tým, že v konaní došlo k vade uvedenej v tomto ustanovení. Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie, v čom spočíva táto vada.

Podľa ust. § 421 CSP dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe odvolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi odvolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne.

Podľa ust. § 432 CSP dovolanie prípustné podľa § 421 možno odôvodniť iba tým, že rozhodnutie spočíva v nesprávnom právnom posúdení veci. Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie právne posúdenie veci, ktoré pokladá za nesprávne, a uvedie, v čom spočíva nesprávnosť tohto právneho posúdenia.

Podľa ust. § 433 CSP dovolací dôvod nemožno vymedziť tak, že dovolateľ poukáže na svoje podania pred súdom prvej inštancie alebo pred odvolacím súdom.

Podľa ust. § 434 CSP dovolacie dôvody možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie dovolania.

Podľa ust. § 435 CSP v dovolaní nemožno uplatňovať nové prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany okrem skutočností a dôkazov na preukázanie prípustnosti a včasnosti podaného dovolania.